

Besvarelse (13/3 79):

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Direktoratet for statens skibstilsyn har oplyst, at tilsynet mandag den 5. marts 1979 modtog en telefonisk klage fra Palle Tjørnqvist, Lolland-Falsters Folketidende, over, at slæbebåden »Vejerø I«, 19,95 BRT, som afløsningsfartøj gik i fart i ruten mellem Kragens og Fejø med op til 50 personer.

Da skibet ikke er godkendt til sejlads med passagerer, foranstaltedes afholdt et syn på skibet samme dag. Det blev her konstateret, at der i apteringen var installeret et ikke forskriftsmæssigt gasopvarmningsanlæg.

Anlægget, der ikke kunne godkendes, uanset om skibet anvendtes til sejlads med eller uden passagerer, blev omgående fjernet efter påtalen.

Skibets fører blev underrettet om, at passagertrafik med ikke over 12 passagerer kunne genoptages, når der i passagerernes opholdsrum blev installeret godkendt opvarmningsanlæg.

Onsdag den 7. marts 1979 modtog skibstilsynet telefonisk underretning om, at dette var sket.

Der blev herefter givet telefonisk tilladelse til sejlads med indtil 12 passagerer.

Torsdag den 8. marts 1979 blev skibet synet, hvorefter der blev givet skriftlig sejlattilladelse i ruten med indtil 12 passagerer under nuværende isperiode.

Når det som lastskib i den aktuelle situation medfører ikke over 12 passagerer, udfører det regelmæssig befordring af passagerer, og direktoratet har derfor under hensyntagen til årstiden, og ikke mindst til risikoen for, at skibet kunne gå fast i isen uden mulighed for snarlig isbryderassistance, med hjemmel i tilsynslovens § 6, stk. 3, stillet krav om opvarmning i passagerernes opholdsrum, et krav, som kunne opfyldes i løbet af 2 dage.

Jeg kan ganske henholde mig til skibstilsynets fremstilling og opfattelse af sagen og kan tilføje, at denne sag ikke giver mig anledning til at overveje en revision af bestemmelserne i lov om tilsyn med skibe.

Til *miljøministeren (8/3 79) af:*

Bjørn Poulsen (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange afslag på ansøgninger om bygning af vindmøller

planstyrelsen har givet, og hvor mange af disse afslag der er givet ud fra landskabelige grunde, samt hvordan afslagene fordeler sig geografisk?«

(Spm. nr. 683).

Begrundelse.

Det har været svært at se linien i begrundelserne for planstyrelsens afslag på bygning af vindmøller, og den vejledning, der ganske vist er en foreløbig udgave om myndighedsbehandlingen af ansøgninger om tilladelse til opførelse af mindre kraftanlæg, som planstyrelsen har udsendt i marts 1978, er på mange punkter uklar.

Besvarelse (15/3 79):

Miljøministeren (Ivar Nørgaard):

Planstyrelsen har oplyst følgende:

Efter en gennemgang af alle planstyrelsens ankesager – dvs. anker over zonelovsmyndighedernes afgørelser – kan det oplyses, at planstyrelsen har konstateret i alt 4 tilfælde, hvor planstyrelsen har meddelt afslag til opførelse af en vindmølle i landzone. I alle 4 tilfælde var der tale om opretholdelse af en af amtsrådet som zonelovsmyndighed truffet afgørelse.

2 af afslagene var begrundet i landskabelige hensyn. Den ene af disse afgørelser blev meddelt den 25. maj 1977 og er fra Vejle amt. Den anden blev meddelt den 8. december 1978 og er fra Bornholms amt.

Om de to øvrige afslag bemærkes, at en afgørelse fra Storstrøms amt blev stadfæstet den 11. september 1978 ud fra sikkerhedsmæssige hensyn og ud fra ønsket om at undgå miljøgener for naboer.

Den sidste afgørelse fra Fyns amt, stadfæstet den 7. februar 1979, var begrundet i byplanmæssige hensyn.

I et tilfælde har planstyrelsen – ligeledes i overensstemmelse med zonelovsmyndigheden – opretholdt en af Århus amtsråd meddelt tidsbegrænset zonelovstilladelse, gældende for 10 år. Denne afgørelse blev stadfæstet den 8. marts 1979 ud fra byplanmæssige hensyn.

Det tilføjes, at der verserer en række endnu uafsluttede ankesager i planstyrelsen vedrørende vindmølleprojekter.